

stěhovala do bytu kousek ode mě. Avšak naše setkání se – až doted’ – omezila na to, že se se Samem drželi za ruce, když šli po ulici, nebo stáli blízko sebe v baru. Což jsem dokázala zvládnout, protože byli oblečení a já jsem vždycky rychle zmizela.

Ale když jsem ji spatřila, jak leží na mém bývalém příteli pouze ve sporých bikinách a jak jsou oba ponořeni do vášnivého polibku, už jsem to nezvládla. Myslím si, že si vůbec nevšimli, když jsem se objevila ne-daleko nich.

V slzách jsem frustrovaně popadla svou osušku, sluneční brýle a krém na opalování. „Tady zůstat nemůžu, jdu domů.“ Moji loajální přátelé si sbalili věci a odešli se mnou.

Olivia potřásla hlavou. „Loni o Vánocích vzal Sam s sebou tvůj úsměv. Určitě ráda zjistíš, že jsem dostala geniální nápad, jak ti ho vrátit.“

Během dvou let, kdy jsme s Olivíí sdílely společný byt, bylo naše přátelství čas od času utužováno těmito velkými světlými okamžiky jejích geniálních nápadů. Některé z nich byly ohromující – loňské prázdninové překvapení v podobě cesty do Španělska, kde jsme mohly zadarmo bydlet v luxusní vile, kterou nám zapůjčila její kamarádka, neplánovaná dívčí jízda do Brightonu poté, co jsem byla pro nadbytečnost propuštěná z práce, a mnohé víkendy v lázních, které organizovala.

Některým jejím nápadům se doted’ smějeme – jak mi omylem nabarvila obočí sytě oranžově, nebo jak jsme prchaly z hospody okénkem u toalety, protože se chtěla vyhnout někomu, koho neměla ráda, a jak se tam zasekla a málem se počůrala smíchy, či jak nás odliv unášel na širé moře v růžové nafukovací loďce a zachránil nás hezký plavčík na vodním skútru.

A na několik jejích návrhů – jako byla třicetikilometrová jízda na kole konaná pro charitu – se neda-lo zapomenout z mnoha různých bláznivých důvodů. Mé tělo mi tu námahu dosud neodpustilo. Nebyla jsem vůbec zvyklá na vypjaté sportovní výkony, protože jsem už před dvěma roky zrušila své členství v posilovně. Olivia si jako nadšená cyklistka myslela, že bude stačit, když budeme týden předtím trénovat. Jelikož jsem stále ještě měla v čerstvé paměti tu šílenou charitativní jízdu (Olivia nepřestává tvrdit, že ještě teď chodím divně), mou původní reakcí na její nápad byla... panika.

„Měli bychom si promluvit o návrzích na mé první rande s tím sexy číšníkem,“ prohodil Connor a zvedl z obličeje mokrou žínku. Na cestě do našeho bytu se Connor přiznal, že číšník z naší oblíbené italské restaurace konečně souhlasil, že s ním půjde na rande. Věděla jsem, že se Connor ze všech sil snaží odvrátit moje myšlenky od toho, co jsem viděla v parku. Proto navrhl, abychom vymysleli, kam vyrazí na první schůzku.

„Connore, slibuju, že se k tobě vrátíme,“ prohlásila Olivia, než obrátila pozornost znovu ke mně. „Jeden můj přítel by o tebe měl zájem.“

Zasténala jsem, což Connora i Kate rozesmálo.

Olivia pokračovala: „Byl by pro tebe perfektní, Rachel. Hodlám tě na první rande s ním dostrkat.“

Kate, která byla také nezadaná, zvedla ruce. „Páni... co je ten chlap zač a proč na něj má Rachel přednostní nárok?“

„Schůzky naslepo nikdy nekončí dobře,“ vmísil se do hovoru Connor a odstranil si žínku z obličeje. „S mým bývalým jsme se seznámili na schůzce naslepo a podívejte se, jak to dopadlo – mám z toho zlome-